

„האח הגדול“ בפעו-
לה: כל אורח במדי-
נה שעבר אי-פעם על
החוק — ביצע עבירה
פלילית או עבירת-
תנועה — מובטח לו
שפרטיו הועברו אל
מאגר-הזיכרון האלק-
טרוני של המישטרה,
וזה לא ישכח אותו.

אנשיו של סג'ניצב
יצחק רונן, מפקד ה-
מחשב, עוקבים אחר
מסך-הטלוויזיה של
המסוף, שעליו מופי-
עות תשובות המחשב.
תוך שניות ספורות
פולט המחשב ממאגר-
הזיכרון שלו עשרות
פרטים על האיש.

איש זה רואה אותך

מחשב המחשבה מגן יאן סכנה?

מופיעים לעיני קצין-המישטרה תוך שבריר של שנייה מאז לחץ על הכפתור. בארצות-הברית מתנהלת, משום כך, מערכה להגבלת „מאגרי הפרטים“ לצמי-
צום השימוש במחשבים לצורך שיטור ופיקוח, ולביקורת חמורה על טיב החומר
המוכנס למחשב.
מחו המצב בישראל! התחליף נמצא כאן רק בתחילתו. אך המגמה מסתמנת
כבר עתה — ויש צורך חיוני לתת את הדעת על התופעה כולה ולקבוע לה תחומים
ברורים, בעוד מועד.
מדורח מרסל זוהר, כתב „העולם הזה“, שביקר במרכז המחשב של
המישטרה:

יופיעו תוך דקות ספורות שמו המלא ו-
כתובתו. מיספר תעודת-הזהות שלו, שם
ארץ-מוצאו וכיוצא באלה פרטים אישיים.
לאטרסי אין הרשעות קודמות, אין לו
תיקים במישטרה, הוא אורח הגון בעל
עבר נקי. ובכן, מדוע לא יימחק שמו כליל
מזיכרונו של המחשב המישטרה?

חומר סודי

בידי זרים

מחוק את שמיתיהם של אנ-
שים כגון שמעון אטרסי, הגיב
סג'ניצב יצחק רונן, ראש מחלקת המחשב
במטה-הארצי, „יעלה ביוקר רב. אנו מוח-
קים רק את הרישום לגבי האירוע המסויים
הקשור בו.“
אולם, לא רק אטרסי לבדו יהיה מודאג
מכך ששמו מצוי במאגר הזיכרון המיש-
טרי בירושלים. בעוד כשנתיים יהיה בי-
כוחו של המחשב המישטרי לעקוב אחר
כל אורח במדינה. לפי התכנון, תכנס
המישטרה למחשב את שמותיהם ופיר-
טיהם האישיים של כל אורחי מדינת
ישראל. ברגע שיפתח כרטיס אישי לכל
תושב, יורום מידע שוטף אל המחשב,
וזה יירשם בסרטים המגנטיים.
משך שש שנים, עד שנת 1970, נעזרה
מישטרת ישראל בשירותיה של חברה תל-
אביבית לעיבוד נתונים בעזרת מחשבים.

שבוע שעבר ביקש רס"ר יחזקאל
נחום משופט-שלום בתליאביב לשחרר
ממעצר את שמעון אטרסי (השם בדוי, שמו
האמיתי של החשוד שמור במערכת). אחרי
שהוזק 10 ימים לצורך חקירה. תיקי-
החקירה נגד אטרסי נסגר, והמישטרה לא
תבקש מהפרקליטות להגיש כתבי-אישום
נגדו.

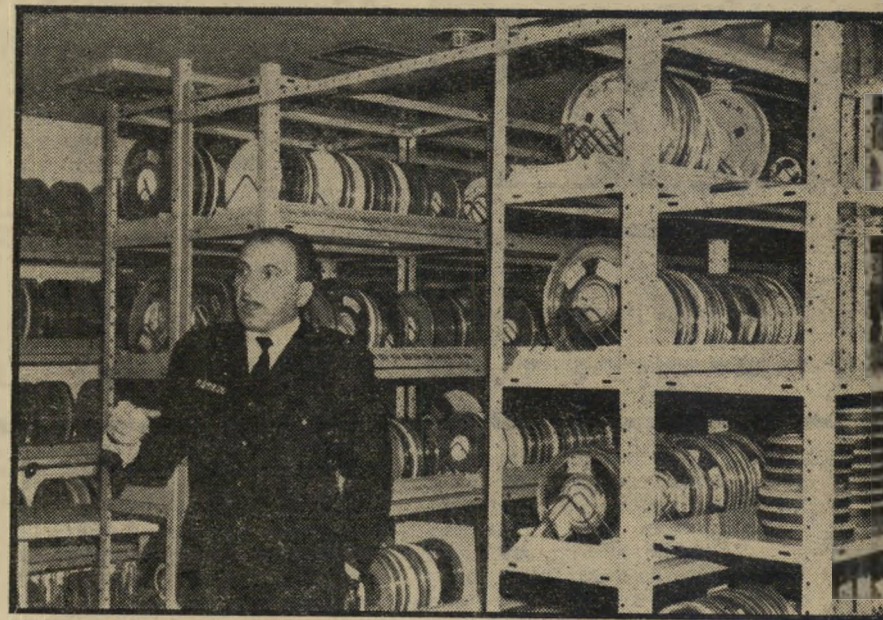
יש להניח כי למישטרה לא היו הוכ-
חות מספיקות כדי להאשים את אטרסי
בהתפרצות שבה היה חשוד. או אולי
השתכנעו החוקרים כי חשדותיהם בלתי-
מבוססים, וכי האורח אטרסי אינו קשור
במיקרה כלל.

המישטרה לא תתנצל על טעותה. אך
ההודעה על שחרורו של החשוד תועבר
למטה-הארצי של המישטרה בירושלים.
פרט נוסף שישלח למטה-הארצי יהיה תח-
לתם של חוקרי-המישטרה בתליאביב,
שלא להגיש כתבי-אישום נגד אטרסי.
המיסמכים שיגיעו ממישטרת מחוז תל-
אביב יוכנסו מייד למחשב המצוי במטה-
הארצי. שמעון אטרסי יוכרו כחף-משפט,
אך שמו, פרטיו האישיים והאירוע שבו
נעצר על-ידי המישטרה, נרשמו במוחו
מייד לאחר פתיחת חקירתו.

הפעם, תיאלץ המישטרה למחוק את ה-
רישום הנוגע למעצרו ולחקירתו של שמי
עון אטרסי. אך כאשר יופעל המסוף ה-
קשור למחשב של המישטרה, ויודפס שמו
של אטרסי על מסך-הטלוויזיה של המסוף,

מזה כמה חודשים גועש בארצות-הברית מאבק-איתנים. דעת-הקהל הנאורה
התעוררה כנגד תופעה הנראית לה כסכנה נוראה המאיימת על הדמוקרטיה:
ריכוז המחשבים בידי הממשלה. מחשבים אלה, המכילים פרטים על כל אדם,
והיוצרים „מאגרי-פרטים“ עצומים, יוצרים עריצות מסוג חדש, המזכירה את ההווי
המתואר בספר-האימים העתידי „1984“ מאת ג'ורג' אורוול.

הביורו הציבורי העלה, בין השאר, כי במחשבי המישטרה מצוי מידע מרשיע
על מיליוני אזרחים, שאין לו כל ביסוס. כך נקלט במחשב כל פרט אמיתי או
כוזב, שמועה בלתי-בדוקה, החשדה והלשנה שהגיעו לידיעת המישטרה — וכל אלה

אוצר חומר הנפיץ

מאות הסלילים המונחים במחסן של מחלקת
המחשב במטה-הארצי של מישטרת ישראל,
כוללים מידע על מעשיהם הפליליים של כחצי
אפשריות לשימוש בחומר הזה: להגנה על הציבור — ולניצול-לרעה כנגד הציבור עצמו.